

Fædrelandet.

Abonnementpris i Kjøbenhavn 15 K pr. Quartal, 5 K pr. Maaned, enkelte Nr. 6 B; udenfor Kjøbenhavn 3 K pr. Quartal freit i Huset.
Hver Søgne-Aften udgaar et Numer. Bladets Contoir, Klædeboerne Nr. 101, er aabent om Formiddagen Kl. 11—1.

5te Aarg.

Torsdagen den 28. Marts 1844.

Nr. 1540.

Thorvaldsen.

Nu vandrer Nygtet sortklædt bort fra Nord,
At bringe Bud til Tiberflodens Bølger.
Dg mange Taarer falder i dets Spor,
Dg stille Tankers Sørgetog det følger.
Med Flor om Kind, med Vandringstav i Haand
Frem Nygtet gaar; — før har det rundt hans Hæder,
Nu skal det bringe Budskab, at hans Land
Er lukket ind til Himmeriges Glæder.

Frem Nygtet gaar. Det standser ei sin Fod,
Tbi lang er Vandringsen; men bort det iler
Langs Nibinen ned til Bierget, hvor i Blod
Sig Trostabs faldne Kongeløve hviler.
Derfra mod Syd — mod Syd, til Staden, hvor
Hans Hæders Bugge gif paa Marmorgænger;
Hvor høit paa Klippen Kapitolet staaer:
Der standser Nygtet og hans Skjold opbænger.

Da græder Klippeblokken Marmortaarer.
Det rører dybt sig i Carraras Skjold,
Det sukker ud af Stenens dunkle Aarer:
„Hvo skal befrie os nu, naar han er død?“
Dg fra den store Mesters øde Kammer,
Hvor Støvet paa hans Meisel har sig lagt,
Hvert Suk bevares af en stille Sammer
Fra Billeder, hvis Liv kun halvt blev vaft.

Men Nygtet fremad gaar. Til Hellas' Lunde
Det kommer sent i stjerneklare Nat.
Til Borgen hen, hvor store Minder blunde,
Op til Akropolis det iler brat.
Der stirrer ned fra sunkne Mures Nester
En Flok af Skygger i den dybe Dal;
Det er de sundne Tidens stille Gæster,
Som atter samle sig i Skyers Sal.

Om Klippen langsomt Musehoret søver,
Med Graad paa Kind, med falmet Blomsterkrands;
Apollo Lyren staaer, men Strængen bræver
Som Dødsful til Gudinders Sørgedands.
Taus knæler Venus ved Kronions Side,
Dg stuler sine Taarer i hans Skjold,
Mens Amoriner smaa, med Binger hvide,
Høit græde for den gamle Mesters Død.

12341

En stille Klage vandrer over Land,
Fra Parthenon den ud til Havet trænger;
Den gaar fra Ø til Ø, fra Strand til Strand,
Saa vidt som Oliekræets Green nedhænger.
„Farvel, farvel! Nu stiger Glemsels Nat
Snart op igjen, og skygger for vort Minde.
Han vækked os til Liv; af ham forladt,
Maar anden Gang de gamle Guder svinde.“

Men Nygtet fremad gaar. Mens Morgenstunden
Gaar over Døsa og Olympen op,
Dg jager Nattens Skygger ud af Lunden,
Staar Sorgens Bud alt høit paa Suniums Top.
Da kommer der fra Østen Toner milde,
Hvor Morgenblomsten stiger rød af Hav,
Fra Palæstinas Dal, fra Kedrons Kilde,
Fra Golgatha, fra Jesu Smertegrav.

Sødt klinger det, lig Fuglesang i Baaren,
Om evigt Liv, naar Døden er forbi;
Dg Tønen stiger høit, af Binden baaren,
Dg Strænges Lyd sig blander klart deri.
Det er Guds Engle, som paa Harper lege;
De baaret har den kristne Mester blid
I Himlen ind, nu vil de vederqvæge
Ham efter Livets Arbeid og dets Strid.

Grad fromt hans Haand i Marmor og i Leer
Til Herrens Priis paa Jorden her fremstillet,
Det har fulgt med ham bort herfra, han seer
Det hist igjen, men ikke blot som Billed. —
Høit kalder det, som Klokkers Lyd i Døvd,
Det er Guds Engle smaa, der for ham græder:
„Kom ind! kom ind til os du trætte Siæl!
Kom ind til Himmeriges Juleglæde!“ —

Men Nygtet vender sig igjen mod Nord.
Hist skal det op, hvor evigt Sneen hviler
Paa Biergets Høg, hvor Sagablomsten groer.
Det flytter Staven og affæd det iler.
Pig en Herakles har hans Hæder sat
Sin Grandse sig ved Verdensdelens Ende,
I Syd og Nord. Tbi skal i Sorgens Nat
Besuv og Hella høit sigfakler tænde.

Dg deres røde Blus skal skinne ned,
Dg see hans høie Moder eensomt græde.
Gud stienke hendes Hierte Trost og Fred!
Den Son dets bedste Stoltbed var og Glæde.

12342

Bel har hun Sønter fleer, men der vil gaae
Mangt et Aarhundred, før hans Lige kommer,
Saavist som Træerne med Frugter staae
Kun een Gang i den yndefulde Sommer.

Og Nygtet vender hjem igien sin Fod.
Gud har lagt Sorg paa Danmark, paa vor Moder.
Men Nygtet bringer Bud, at Smertens Nod
Har ogsaa stude sin Blomst ved sierne Floder,
Var det formeget, om Hver monne gaae
I Sorgedragt for ham, som for en Broder?
En Stor er død — der fødes mange Smaa.
Gud har lagt Sorg paa Danmark, paa vor Moder.

Chr. K. F. Molbeck.

— Første Paragraph af Thorvaldsens under 5 Decbr. 1838 oprettede, og under 8de næstefter allernaadigt confirmerede, Testament og Gavebrev, lyder saaledes:

„Til min Fødeby Kjøbenhavn skænker jeg alle mig tilhørende Kunstgjenstande, saavel de, der allerede ere her i Hovedstaden, som den langt større Deel deraf, der endnu er i Rom, tilligemed den Tilvært, de endvidere indtil min Død maatte erholde, det Hele bestaaende af Statuer og Basrelieffer i Marmor og Gips, antike Vaser, udskaarne Stene, Paster, Bronzer, Terracotter, Medailler, Malerier, Pragtværker, stukne Kobberplader, løse Kobber og Lithographier, Haandtegninger, Bøger og hvilkefombest andre antike og moderne Gjenstande, der henhøre til Videnskaberne og de skjøne Konster.

Formeldte min uroffelige og uigjenkaldelige Gave er underkastet følgende Betingelser:

- at alle ovenfor anførte Gjenstande skulle udgjøre et eneste og særskilt Museum, der skal bære mit Navn, saaledes at det aldrig skal kunne blandes med hvilkefombest andre Samlinger, og selvgeligen heller ikke formindskes, deles eller forandres under nogetfombest Paastud eller af nogenfombest Marsag;
- at Staden Kjøbenhavn skal lade indrette et passende, særskilt og for Aldsvaade sikkert Locale for dette Museum.

Ved den under 25 Januar 1843 oprettede, under 16 Februar s. A. allernaadigt confirmerede Codicil bestemte den Afdøde dernæst, „efterat det for hans Arbejder og de øvrige ham tilhørende Kunstgjenstande bestemte Museum, ved de af den oprindelige Committee for dets Oprettelse indsamlede Bidrag af over 60,000 Rbd., og ved hans Kjære Fødestads betydelige Tilbud, var opført paa en til hans Døfter svarende Maade“, at Alt hvad han ved sin Død maatte efterlade sig, uden der over at have fastsat nogen speciel Bestemmelse, skulde tilfalde Museet, med hvis Indretning Codicillen derefter væsentlig beskæftiger sig. De herhenhørende Dele af Codicillen lyde saaledes:

„Alle Kunstfagene skulle optages i Museet, og Alt det Øvrige skal gøres i Penge og henlægges til Museets Fond, hvis Henter skulle anvendes til Bestillinger til Fordeel for danske Kunstnere i det Diemed, at befordre de skjøne Konster i Danmark og at berige mit Museum med de saaledes af dem udførte Arbejder, hvorhos jeg indskræper og udtrykkelig bestemmer, at Capitalerne stedse skulle være uafhængelige, og at de af ingenfombest Marsag eller under intet Paastud skulle nogenfinde kunne formindskes eller forbruges.

Begyndelsen til det i forrige § omtalte Fond er gjort med den Capital af omtrent 25,000 Rbd., som jeg allerede har skænket til Museet og afleveret til Testaments-Executorerne, og hvis Henter maae af disse anvendes til Anskaffelsen af hvad der hører til Kunstfagernes hensigtsmæssige Opstilling, og til Museets indvendige Forstkjønnelse.

Som Følge af de i de 2de næstføregaaende §§ indeholdte Be-

stemmelse, vil den umiddelbare og udelukkende Bestyrelse af Museet tilkomme og paaliggende merbemeldte Executorer, som jeg herved ydermere bemyndiger til at anvende de til deres Disposition satte Midler, for at vedligeholde og forsøge Museets Kunstfager og at forstkjønne dets Indre, saa at det altid kan blive et hæderligt Monument for dansk Kunst og danske Kunstneres Præstationer.

Over alle til Museet hørende Kunstfager, af hvad Navn nævnes kan, skal et nøiagtigt Katalog forfattes og ved Trykken bekendtgjøres.

Ligesom Alt, hvad der hører til Vedligeholdelse og Forøgelse af Museet (s: Kunstværkerne) skal som meldt udføres ved de Pengeindtægter, som af mig dertil ere skænkede: saaledes haaber jeg, at Communalbestyrelsen, som saa velvilligen har sørget for, at den af Architecten Bindeskov udfæstede, smukke Plan er ved ham bleven heldigen udført, vil ogsaa for Fremtiden sørge for, at denne kostbare Bygning paa Communens Bekostning stedse forsvarligt vedligeholdes, og paalideligt Tilsyn dermed stedse føres, saa at den altid kan blive et sikkert og et anstændigt Opbevaringssted for de kostbare Kunstfager, jeg har skænket Staden Kjøbenhavn.

Executores testamenti ere for nærværende Tid Hr. Conferensr. Collin, Justitsraad Thiele, Proff. Clausen, Schouw og Bispen, samt et Medlem af Kjøbenhavns Magistrat. De bemyndiges til at udnævne Eftermænd i de Fratrædendes Sted, hvilken Bemyndigelse skal tilkomme deres eventuelle Eftermænd.

Ligesom de nuværende Executorer af Venstabs for mig og af Kjærlighed til Konsten have paataget sig dette Arbejde uden noget Bøderlag, saaledes antager jeg ogsaa, at deres Eftermænd ville gjøre det.

Naar Nogen af de Nuværende fratræder, indskrænkes deres Tal til fem; og skal det ved Afgang og ved ny Executors Udnævnelse være en Regel, at der imellem Executorerne altid er tvende Professorer af Academiet for de skjøne Konster, et Medlem af Kjøbenhavns Magistrat og i det mindste een Lovyndig, som vælges enten mellem de Tilforordnede i Højesteret eller i Landsøver- samt Hof- og Stadsretten. Forsædet imellem dem har bestandig den, som længst har været i denne Function; i Tilfælde af Meningsforskjellighed stæer Afgjørelsen ved de fleste Stemmer.

Den Afdøde har derhos i Codicillen bestemt, at Fuldførelsen af hans ufuldendte Værker, mod Godtgjørelse af Museumsfonden, skal anbetroes Professor Bispen, til hvem det specielt konstneriske Tilsyn med Museet i det Hele er overdraget.

— Det glæder os at kunne meddele, at Hs. M. Kongen, saasnart han var bleven opmærksom paa Avertissementet i Berlingske Tidende om Benzel Rothkirchs Epitaphium, gennem Hentekammeret har ladet Hise Stiftsøvrighed anmode om at indberette, hvorvidt Nogen inden Udløbet af den bestemte Tid maatte have meldt sig for at overtage Epitaphiets Istandsættelse, samt i modsat Fald at meddele Collegiet Dplysning om Manglerne ved samme og saavidt muligt Overdragelse over Omkostningerne ved dets Istandsættelse.

— Dersom vore Læsere ikke over Dagens store sørgelige Thema aldeles maatte have glemt Pressens og Cancelliets smaalige Guerillakrig, for saavidt man kan kalde det en Krig, hvor den Eine slaar og den Anden falder (see Baggesen), saa ville de mindes, at afvigte Fredag haade „Folkbladet“ og „Kjøbenhavnsposten“ bleve beslaglagte, at samme Skjæbne om Lørdagen ramte „Fædrelandet“, og i Tirsdags atter „Kjøbenhavnsposten“ og „Almuevennen“, saa at de uensurerede Blade i denne Tid med Sandhed kunne sige til hinanden: „idag mig, imorgen Dig.“ Paa „Folkbladets“ og „Kjøbenhavnspostens“ første Nummer er Beslaget af Cancelliet stadfæstet uden Anlæggelse af Action. Det sidstnævntes Hovedindhold var en Artikel om Kong Oscar den Førstes Thronbestigelse, og den Artikel i Sidstnævnte, som har foranlediget Beslaget, angik det i tydske Blade verserende Nygte om en nordamerikansk Demonstration med Sundtolden. Det er altsaa.